

*Billede nr. 1***DEN FJERDE VISMAND***Billede nr. 2 (Salme)*

Koret eller alle synger de to første vers af ”Dejlig er den himmel blå”
 ” Dejlig er den himmel blå
 lyst det er at se derpå,
 hvor de gyldne stjerner blinke
 hvor de smile, hvor de vinke
 os fra jorden op til sig
 os fra jorden op til sig

Billede nr. 3 (Salme)

Det var midt i julenat,
 Hver en stjerne glimted mat,
 Men med et der blev at skue
 En så klar på himlens bue
 Som en lille stjernesol
 Som en lille stjernesol

1. scene

Billede nr. 4

Præsteværelse: Fortæller, Den overfaldne mand, 2. Folk (Martin), Jesus

Fortæller: For 2004 år siden samledes i Østerland (Persien) fire meget kloge mænd – astrologer var de. De vidste alt om stjernerne på himlen.
 Den ene hed Kasper – den anden Melchior- den tredje Balthasar – den fjerde vismand hed Artaban.

Kasper og Melchior ind fra Kirkedør – Balthasar og Artaban ind fra foldedør.

Kasper: ” Har I set stjernen på himlen?”

Melchior: Ja, jeg har set kongestjernen.

Balthasar: En stor hersker er født i Israel, jødernes land.

Artaban: Mon ikke det er i byen Jerusalem, det er hovedstaden, og der bor kong Herodes.

Kasper: Ja, han har nok fået en søn.

Balthasar: Lad os følge stjernen.

Melchior: Det bliver nemt, for den lyser som en stjernesol.

Kasper: Men vi skal have gaver med til kongen.

Artaban: Jeg skal først sælge alt hvad jeg ejer, så jeg kan købe gaver til kongen.

Melchior: Hvornår rejser vi, og hvor skal vi mødes?

Balthasar: Lad os mødes i det gamle tempel i Babylon om en uge.

Billede nr.5

Fortæller: De fire vismænd gik hver til sit, for at forberede sig til rejsen. Artaban den 4. vismand solgte alt hvad han ejede og købte tre juveler. En safir, en rubin og en diamant. Den ene var blå som nattehimlen, den anden rød som solopgangen, den tredje klar som en sneklædt bjergtinde i skumringen.

Og Artaban tog af sted for at mødes med sine venner ved templet i Babylon. Men på vejen skete der noget.

Musik

Billede nr. 6

2. scene

Den overfaldne mand ligger foran døbefont

Den overfaldne mand: Hjælp! Hjælp! Jeg er blevet overfaldet af røvere. Jeg tror jeg dør.

Hjælper den sårede op på døbefonten

Artaban: Jeg vil hjælpe dig og blive hos dig – til du er rask nok til at klare dig.

Fortæller: Og Artaban rensede og forbandt mandens sår og blev hos ham så mange dage, at han vidste, at nu var hans tre venner rejst uden ham. Han kom aldrig til at give sine gaver til kongen. Det var Artaban meget ked af, men den overfaldne mand blev rask. Artaban gjorde sig klar til at rejse videre

Den overfaldne: ” Jeg er jøde. Vor profet har sagt, at den konge du søger, ikke skal fødes i Jerusalem, men i Bethlehem. Må Gud føre dig dertil med fred. Tak for alt det, du har gjort for mig. Du har reddet mit liv.

Den overfaldne bliver.

Artaban: Tak fordi du fortalte mig det. Måske kan jeg alligevel aflevere mine gaver til kongen. Jeg tager direkte til Bethlehem, men jeg må sælge safiren og købe en kamelkaravane og mad til rejsen.

*Billede nr. 7**Artaban går rundt - Kvinde ind*

Fortæller: Artaban solgte sin safir og kom til Bethlehem tre dage efter at de vise mænd havde forladt byen. Han gik ind i en hytte, hvis dør stod åben. Her sad en mor og vuggede sit lille barn..

*Kvinde og Artaban sætter sig på scenen under sangen.**Billede nr. 8 (Salme)*

Vi synger nogle vers af ” Et barn er født i Bethlehem”

3. scene

Billede nr. 9

Artaban: *henvendt til kvinden* ” Ved du hvor kongen er født. Har du set en stjerne over et hus???

Kvinden: Ja , jeg har set en stjerne – ikke over et hus men over en stald. Det siges at verdens frelser er født der. Jesus er hans navn. Hans forældre hedder Josef og Maria. Men det fortælles at hans rigtige far er Gud.

Artaban: Hvor finder jeg den stald. Tænk at en konge fødes i en stald.

Kvinden: Stalden kan jeg vise dig, men barnet er der ikke mere.

Artaban: Hvor finder jeg dem så?

Kvinden: Josef og Maria flygtede i nat med barnet – jeg ved ikke hvorhen.

Artaban: Hvorfor flygter de, hvem er efter dem?

Kvinden: Kong Herodes er efter dem. Han vil slå barnet ihjel, for ingen anden end Herodes skal kalde sig konge.

*Billede nr. 10**Der lyder med et larm og skrig uden for hytten***Musik**

1. Folk (Tino) fra kirkedør, Soldat ind fra kirkedør 2. Folk fra præsteværelse (Martin) + den overfaldne mand (Andreas), 3. Folk fra foldedør (Lasse) + 4. Folk (Benedikte)

Folkemængde: Soldaterne kommer, soldaterne kommer. Soldaterne dræber vores børn.

Moren forsøger at gemme sig med sit barn – Artaban stiller sig i døråbningen og ser soldaterne storme gennem gaderne med blodige sværd.

Folkene trækker sig tilbage på scenen -

Soldat: Flyt dig! Jeg skal undersøge hytten. Er der nogen børn gemt her.

Artaban: Her er ingen børn

Soldat: Lad mig undersøge det. Jeg stoler ikke på dig.

Artaban: Stoler du ikke på mig – det kan du roligt gøre. Jeg er helt alene her , og jeg venter bare på at give denne rubin til en soldat, der vil skynde sig at forsvinde herfra. Vil du have den.

Soldaten. Jeg stoler på dig – stik mig den. Hurtigt

Rubinen rækkes til soldaten

Soldat ud af kirkedør.

Artaban: Tilgiv mig Gud. To af mine gaver er væk – jeg har kun en gave tilbage, som jeg kan give til kongen. Mon kongen vil modtage mig, når jeg har givet hans gaver til andre???

Kvinden: Du har reddet mit barn. Mit barn lever.

Herren velsigne dig og bevare dig. Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig.

De tager afsked med hinanden

Kvinde sætter sig på scenekant. Folkene kommer frem.

Billede nr. 11

Scene 4

Artaban går frem og tilbage.

Fortæller: Artaban den fjerde vismand rejste nu fra land til land for at finde kongen og overrække ham sin sidste gave. Han mødte mange, der havde brug for hjælp. Nogle manglede mad. Andre manglede tøj. Atter andre medicin. Sådan gik der 33 år.

Musik

Til sidst kom han til Jerusalem. Han var meget , meget træt.

Folkene + Den overfaldne mand, kvinden, 4. Folk Benedikte.

Folkemængde. *Ophidset og nervøs ” De korsfæster ham. De korsfæster ham.*

Artaban: Hvad er det , I siger. Hvem korsfæster de?

1. Folk: Har du ikke hørt, hvad der er sket?
2. Folk: De korsfæster Jesus. Du ved ham der blev født i Bethlehem.
3. Folk: Han siger han er Guds søn og jødernes konge.

Folket sætter sig

Fortæller: Artaban blev meget bange – men så kom han i tanke om sin gave - han kunne købe Jesus fri med sin gave.

Artaban : Jeg er kommet i rette tid. Jeg køber kongen fri med min diamant.
Folkemængden ser forbløffet på ham . Der lyder høje, fortvivlede skrig. En soldater kommer slæbende med en ung pige. Hun river sig løs.

Ung pige og Soldat ind – fra kirkedør.

Den unge pige: Hjælp mig! Hjælp mig! Jeg skal sælges som slave.

Artaban: Jeg har givet to af mine gaver væk for at redde/hjælpe mennesker. Jeg har kun en tilbage. Skal jeg give den til Jesus eller skal jeg hjælpe den unge pige????

Den unge pige: hjælp mig. Hjælp mig. Jeg vil ikke sælges . Jeg vil blive hos min far og mor.

Artaban rækker hende diamanten – lægge den i hendes hånd – soldaten slipper hende. Hun er fri.

Soldat og ung pige bliver omkring scenen

Benedikte gå op til prædikestolen

Jesus på plads på scene ved døbefont.

Karl – klaver.

Musik

Jesus: Artaban, Artaban jeg er hos dig – jeg er den konge du har rejst 33 år for at finde.

Artaban: Alle mine gaver er væk. Jeg gav dem til andre. Nu har jeg ingen til dig. Jeg har ledt efter dig i 33 år. Nu er du her, men alle mine gaver er væk. Undskyld konge. Undskyld konge.

Jesus: Det var det rigtige du gjorde. Du gjorde det, som jeg har brugt 33 år på at fortælle om i hele Israel. Vi skal hjælpe hinanden. Vi skal se hinanden. Vi skal trøste hinanden. Vi skal glæde os med hinanden.

Artaban: Men du fik ingen gaver.

Jesus. Jo jeg gjorde, for hvad du har gjort mod en af mine mindste, har du gjort imod mig.

Fortæller: Artaban blev så glad , at hans hjerte var ved at sprænges.

Rejsen var slut. Han havde fulgt stjernen og fundet kongen.

Fortæller ned fra prædikestolen – Benedikte op.

Klaver under epilog.

Musik

Epilog: Han fødtes ikke, hvor slottet står.

Han fødtes imellem stude og får.

I stalden ved lygtens søvnige skin,

Maria svøbte ham varsomt ind.

Og svøbet blev krybbens pude.

Født mellem får og stude.

Her fødte Maria det barn, hun bar.

Som fattige folk, der ingenting har,

Fik hun og Josef anvist en stald.

Så dybt var altså det himmelske fald!

Han faldt fra de himmelske haller

Så dybt som den ringe falder.

Og han, som priste de fattige små,

Lå selv som nyfødt på træ og strå.

Og når vi fortæller, sker det nu.

Og selv den voksne blir barn som du.

Der står et lys som en glorie

Hen over julens historie.

Det er ikke bare en fantasi,

At Jesus blev menneske ligesom vi.

Han fødtes rigtigt i kød og blod,

Og stjernen viste, hvor stalden stod.

Den julenat fødtes det gode,

Som skinner som sol på vor klode.

Billede nr. 12

Vi synger: Dejlig er jorden.

Fortælleren og Benedikte på plads omkring scenen.

Laila siger velsignelsen.

Billede nr. 13

Vi synger: Glade Jul

Rolleliste:

Fortæller	Christoffer
Kasper	Anna
Melchior	Pil
Balthasar	Benedicte
Artaban	Jannick
Overfaldne mandag	Andreas
Kvinde med barn	Camilla
1. Folk	Tino
2. Folk	Martin
3. Folk	Lasse
Soldat	Anders
Ung pige	Sofie
Jesus	Morten - Anna